

FØROYA VANLUKKUTRYGGING

Skal nakar vanlukkutryggja seg sjálfvan ella onnur, boða frá vanlukkutílbúrdi ella fáa skil uppá annað vanlukkutrygging viðvikjandi og situr ov óhögliga fyri til at kunna venda sær beinleiðis til tryggingina, vil hann hjá einumhvørjum av umboðsmönnum fáa lagt sær lag á og eisini fáa góldið limagjald sitt.

Umboðsmenn eru:

B. Mortensen, sóknarfúti, suðuri í Vági.
K. Djurhuus, sýslumaður, á Tvøroyri.
H. Edw. Hjalte, brævasavnari, á Sandi.
Chr. Larsen, sýslumaður, í Sørvági.
H. Nolso, kassameistari, í Vestmanna.
A. Ellingsgaard, brævasavnari, á Eiði.
S. P. úr Konoy, lærari, við Gøtugjógv, og
P. Andreasen, sýslumaður, Klakksvík.

Ótryggjaður maður gloymir skyldu sína móti sær sjálvum, konu og börnum ella øðrum, hann hevur ábyrgdina av, og er harfyri ikki fullgóður samfelagslimur. Hugsið tí um trygging, áðrenn ov seint er!

Bryggeriet Stjernen

Bryggeri, Malteri og
Mineralvandsfabrik

Hetta um alt Danmark gitna virki eiga
arbeiðararnir í Danmark.

Allir arbeidsmenn eiga at styðja hvønn annan.
Hetta er ein lóg, sum hvør upplýstur og ment-
aður arbeidari ikki á nakran hátt vil bróta.

Tú, upplýsti føroyiski arbeidismaður og slitmaður,
eigur tí hvørja ferð tú skalt hava eina øl, at
krevja at fáa arbeidara ølina:
„Stjernen“.

Javnaðarmenn

eiga at styðja felagsskapin við at melda
seg inn í javnaðarmannafelagini.

Teir, ið ynskja at gerast limir í
Suðurstreymoyar Javnaðarfelag
biðjast venda sær til kassameistarar

J. P. Henriksen, Tórshavn.

KNUD PETERSEN

Allt skósmíð gerast skjótt
og væl er honum greitt.
Máltr. 315.

Málaraforrættning.

Papp, tapet, møbulpolitúr, alt
málarafrakkinum viðvikjandi! Best,
biligast. — Ordrar frá bygnum
ekspederast umgandandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 323.

Butiksløkalerne i Sømandshjemmet

er til Leje fra 1. August. Hen-
vendelse til
Bestyrer Harald Joensen.

Måling

Tapet

Linoleum

Tlf. 81. Poul Arne Poulsen.
Tvøroyri.

Eisini tygum

vilja gerast vissur í,
at tað loysir seg at
lýsa, hert tygum
royna eina lýsing í

„Føroya
Social-Demokrat“.

Ringið til prentsmiðjuna
máltr. 143.

Keypið frá teimum,
sum lýsa í

„Føroya Social-Demokrat“

Lýsið í „Socialinum“!

Fiskimenn, arbeiðarar

haldið og lesið

„Føroya Social-Demokrat“,
ið er
tykkara blað!

Vejen til
en virkningsfuld
Reklame

gaa gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“
har vundet indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige In-
teresse at benytte „Føroya Social-Demokrat“
til al Avertering i Fremtiden.

Minnist til at best, hvørt á sin hátt,
eru buksupressararnir og rakibløðini hjá
N. A. Eidesgaard.

Higartil hava eldslokkjarar verið so dýrir, at fólk ikki hava
havt evnið til at eiga teir. Men nú selur N. A. Eidesgaard eld-
slokkjarar fyri bara 5 krónur, so at flest øll, sum vilja verja seg
móti eldibrandi, kunna nú forsynt seg.

Lýsið í „Føroya Social-Demokrat“.

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.

Blaðstjórnar: P. M. Dam, Tvøroyri, ábyrgdarmaður.

P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmiðja B. Z. Jensen, Tórshavn.

ede i Retning af Massemodr med deres relativt primitive Vaaben. Og Wallenstein stod altid i Brændpunktet, saavel i selve Kampen som i Arbejdet med at forberede og organisere nye Kampe. For sine egne Midler fremskaffede ham mange Gange ret betydelige Troppesstyrker. At han senere vidste at holde sig skadesløs og forstod at gøre sit eget Fyrstendømme større og større, bør man ikke lægge ham for stærkt til Last, naar man tager Tidens Forhold for 300 Aar siden i Betragtning. Sammenligner man Fortjamskelsen og Oplosningen ved Keiserhoffet i Wien, de to-vende Afgørelser og de stadige Løftebrud med Wallensteins som Regel ret energiske Handlemaade vokser hans Personlighed til lige-frem overnaturlige Dimensioner.

Hvad han meget ofte maatte lide under, var den manglende Intelligens hos Officererne. De var som Regel energiske og paa-gaaende Kampnaturer, men ingenlunde Taktikere. De hylde Ordsproget »immer-feste-druff« (bare mase paa) og ofrede der-ved mange gunstige Muligheder og mange Menneskeliv, ligesom de led svære Nederlag. Af de mange Eksempler, der er anført i Literaturen om Wallenstein, skal vi blot minde om de sær-lig haarde Kampe, der førtes med de danske Tropper i Nær-heden af Göttingen. En gam-mel, forbenet General, der skulde ile Wallenstein til Undsætning med sine Soldater, havde sat sig i Hovedet, at han — for-in-den han drog i Kamp mod Dan-skerne — under alle Omsten-digheder, saa at sige i Forbifær-

ten, først maatte erobre Nort-heim. Derved kom Wallenstein med sine Folk slem i Bekneb overfor Danskerne. De danske Tropper foretog under Ledelse af deres Forer — Kongen — en behændig Manøvre, hvorved de drev en Kile ind mellem Tilly og Wallenstein. Imidler-tid lykkedes det i sidste Øjeblik General Defours, der viste sig paa Slagmarken, ved et uventet Kup at falde Danskerne i Ryg-gen, saaledes at de kom mellem dobbelt Ild. Soldaterne fra Nor-den havde i disse Kampe om-8000 Døde, og de mistede hele deres Artilleri. »Christian af Danmark undslap kun med no-gle faa af sine Folk«, hedder det i den nylig omtalte Bog om Wallenstein.

Medens W.s Tropper havde sejret i disse Kampe, omend de

havde lidt svære Tab, og me-dens han selv kæmpede i Un-garn, begyndte hans Modstan-dere ved Hoffet i Wien atter at intrigere mod ham. Øjensynlig troede de, at han selv kunde de nok undvære, naar blot hans Soldater sejrede i Felten! Men Wallenstein, der snart blev overost med Æresbevisninger, snart laa i dybeste Unaade, lod sig ikke vildlede. Denne Soldat havde nemlig ogsaa et strategisk Maal for Øje. Han var ikke blot Soldat og evig Landsknegt, ikke blot skiftevis Protestant og Katolik. Hans Maal var ogsaa et stort Rige, men paa dette Punkt var han i Modstrid med de mange Smaafyrster, Hertuger og Kurfyrster, der kun tænkte paa at varelage deres egne In-teresser, men aldeles ikke paa deres Undersaatters Ve og Vel.

Under disse Forhold fortsatte Wallenstein gennem 15 Aar sit vilde Krigerliv, ofte plaget af Gigt og fortrædet af de ustandselige Intriger mod ham i Wien. Han ramtes meget haardt ved Med-delelsen om, at den Son, han saa længselstfuldt ventede, ikke var levedygtig. Til hvad Nytte var Forøgelsen af hans Besid-delser, naar der ikke var nogen Arving, der kunde holde hans Navn i Live? Han søgte nu mere end nogensinde tidligere at bringe Krigen til Ophør.

(Fortsættes.)